

**[Ministeren for offentlige arbejder.]**

Idet ministeriet har kunnet tiltræde denne indstilling, har man fundet det mest hensigtsmæssigt samtidig at foreslå, at der skabes hjemmel for ministeren til efter indstilling fra amtsrådet at foretage en forhøjelse af digeskatten maksimalt til 1 kr. pr. enhed, såfremt dette måtte blive nødvendigt enten på grund af iværkssættelse af nye arbejder udover de allerede projekterede eller på grund af nye pristigninger. Endvidere foreslås ministeren bemyndiget til ligeledes efter indstilling fra amtsrådet at nedsætte digeskatten i det omfang, forholdene tillader det.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til tingets vedtagelse.

Den første sag på dagsordenen var:

*Første behandling af indstilling om beslutning angående statsregnskabet for finansåret 1948—49.*

(Udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 59).

Udvalgets indstilling sattes til forhandling.

**Ordføreren (Bollerup Madsen):** Udvalget indstiller det foreliggende statsregnskab til godkendelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Udvalgets indstilling, sålydende:*  
„Statsregnskabet for finansåret 1948—49 godkendes“,  
vedtoges uden afstemning.

*Sagens overgang til anden (sidste) behandling*  
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 105 af 15. marts 1939 om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere, jfr. lov nr. 320 af 7. juli 1945, lov nr. 176 af 30. marts 1946 og lov nr. 125 af 31. marts 1949.*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3637; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1504).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Carl Petersen:** Når dette lovforslag fremkommer nu, er årsagen den — således som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget —, at de midler, der er stillet til rådighed for lovens løbetid, som er indtil 1951—52, nu er opbrugt, hvoraf følger, at hvis der ikke bevilges flere midler, ophører loven at virke.

Når man kender de resultater, som er opnået på grund af denne lov, eller — jeg kan sige det på den måde — som loven har muliggjort, og når man ser indkøbsforeningernes nuværende medlemstal, og i hvor høj grad foreningerne har konsolideret sig økonomisk — reservefonden er nu på omkring 800 000 kr. —, kan man kun glæde sig over det solide organisationsarbejde, der er gjort på grundlag af denne lovgivning af de mindre jordbrugere for at hjælpe den kapitalfattige del af deres standsfæller til at anskaffe såvel husdyr som nødvendige redskaber og maskiner under så betryggende forhold, både med hensyn til handelsvilkår og kreditvilkår, der nu gives. Hvis der er enighed i det høje ting om at bevilge de midler, som er nødvendige for at sikre og fortsætte denne virksomhed, vil det uden tvivl blive modtaget med megen glæde.

Lovforslaget går ud på at forhøje de 10 mill. kr., som indtil nu er stillet til rådighed, til 12 mill. kr. Når man nævner dette tal, lyder det jo af meget. Derfor er det nødvendigt for mig at gøre opmærksom på, at det virkelige beløb, som staten vil komme af med til disse udlån, formentlig vil være 8 mill. kr. indtil 1954. Når det høje tal er nævnt, er forklaringen den, at de afdrag, som foreningerne gennem årene har afbetalt staten, ikke er trukket fra beløbet. Men som sagt, det beløb, man virkelig kan regne med til udlån indtil 1954, må vel skønnes at være 8 mill. kr., hvad der også er redegjort for i bemærkningerne. Der kan så diskuteres om, hvorvidt de foreslåede ekstra 2 mill. kr. dækker de lånekrav, som vil fremkomme i de 4 år, i hvilke loven skal virke. Jeg tror ikke, de vil gøre det, og hvis der er enighed om, at loven skal fortsætte — og det tror jeg der er —, finder jeg det mere rigtigt nu at bevilge det beløb, som vil medgå, og det bliver efter min mening nærmere 4 mill. kr. end de foreslåede 2 mill. kr. Denne beregning er foretaget i henhold til det behov, der har været siden 1949, og der er vel ingen grund til at tro, at dette skal blive mindre.